**Dosar nr. 4-110/2026**
**PIGD.NR. 4-26070615-09-4-04062026**

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

02 septembrie 2026 orașul Sîngerei
Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei,
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională privind învinuirea lui Savciuc Alexandru, născut la *****, domiciliat în sat. *****, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, în comiterea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) Cod contravențional,-

**c o n s t a t ă:**

La 12 martie 2026 agentul constatator, executorul judecătoresc Marcel Mușet, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui Savciuc Alexandru, pentru faptul că, prin obligația din 09.02.2026, debitorul s-a obligat să execute documentul executoriu nr. 2-846/2024 din 02.12.2024, emis de Judecătoria Bălți sediul Sîngerei și să achite datoria până la data de 19.02.2026.

Consideră că până în prezent debitorul din motive neîntemeiate nu a executat documentul executoriu până la momentul actual.

Agentul constatator, executor judecătoresc, Marcel Mușet, fiind citat în mod legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a informat instanța despre motivele neprezentării sale, nu a solicitat amânarea examinării cauzei, sau examinarea cauzei în lipsă.

Persoana în a cărei privința a fost pornit proces contravențional Savciuc Alexandru în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

Conform art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, prezenţa agentului constatator la şedinţa de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie, absenţa agentului constatator citat în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale. Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Astfel, instanța de judecată dispune examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator Marcel Mușet și a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Savciuc Alexandru, considerând respectată citarea legală.

Studiind materialele dosarului, invocate în raport cu materialele cauzei, instanța consideră că, cauza contravențională în privința lui Savciuc Alexandru, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional al RM, urmează a fi încetată, din următoarele considerente.

Instanța de judecată menționează că potrivit art. 381 alin. (2) Cod Contravențional, *orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.*

Instanța reține că, la 12 martie 2026, agentul constatator, executorul judecătoresc Marcel Mușet a întocmit proces verbal cu privire la contravenției nr. 180-3303/2025, în baza prevederilor art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, debitorul Savciuc Alexandru prin obligația din 09.02.2026, s-a obligat să execute documentul executoriu nr. 2-846/2024 din 02.12.2024, emis de Judecătoria Bălți sediul Sîngerei și să achite datoria până la data de 19.02.2026. Consideră că până în prezent debitorul din motive neîntemeiate nu a executat documentul executoriu până la momentul actual.

Solicită agentul constatator executorul judecătoresc Marcel Mușet atragerea făptuitorului Savciuc Alexandru la răspundere contravențională cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei.

Conform art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art.11 lit.c) sau d) din Codul de executare se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.*

Instanța relevă că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Astfel că, instanța explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și

temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului pot plana o serie de dubii, este aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Potrivit prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Instanța de judecată, reiterează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Astfel, din materialele dosarului reține că, executorul judecătoresc nu a putut prezenta careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin. (1) Cod Contravenţional.

Conform prevederilor art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În cazul dat, instanţa consideră că, vinovăţia petiţionarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenţiei. Astfel, doar procesul - verbal de contravenţie nu poate fi considerată o probă concludentă şi pertinentă întru confirmarea vinovăţiei făptuitorului.

Instanța notifică că, conform art. 375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Articolul 425 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional prevede că, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, procesul - verbal privind cercetarea la faţa locului, proceseleverbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice ş: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate se conchide că, executorul judecătoresc n-a prezentat careva probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către Savciuc Alexandru, a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia debitorului în comiterea contravenţiei care i se impută.

La stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată reţine că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, obiectul juridic nemijlocit al contravenţiei vizate îl constituie relaţiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administraţiei publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acţiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenţiei imputate se realizează *prin intenţie directă, astfel ca făptuitorul să conştientizeze că prin acţiunile sau inacţiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat*. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenţei sau inexistenţei laturii subiective a contravenţiei, instanţa de judecată reţine că, răspunderea contravenţională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată, trebuie să fie condiţionată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri.

În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de faţă, instanţa de judecată evidenţiază că, la materialele cauzei, în susţinerea învinuirii, nu au fost prezentate careva probe care ar confirma că persoana

intenționat *refuză sau se eschivează* de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanţa să poată stabili intenția făptuitorului Savciuc Alexandru, de comitere a contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional.

Or, atât potrivit circumstanţelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenţie, cât şi potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanţa existenţei unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenţia eschivării sau neexecutării intenţionate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la *posibilitatea debitorului de a achita datoria* la care a fost obligat prin hotărârea instanţei de judecată.

Instanța reţine ca, fiind elocvente speţei prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmeşte un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată.

În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța reiterează că, Decizia Curţii Constituţionale privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanţei de judecată), care în pct. 28 a menţionat că, ”practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti, *trebuie probate posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuţie*”.

Aşa fiind, pentru ca *să poată fi constatată intenţia directă a persoanei privind neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată*, prioritar, *trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre,* şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea- voinţă, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța notează că, agentul constatator urma să probeze ipoteza precum că Savciuc Alexandru ar dispune de careva surse de stingere a datoriei acumulate şi cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligaţiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătoreşti.

Astfel instanța reiterează că, la materialele cauzei lipsește careva înscrisuri care ar confirma posibilitatea reală a debitorului Savciuc Alexandru de a executa hotărârea instanţei de judecată.

Prin urmare, în cadrul procesului contravenţional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva surse de stingere a datoriei acumulate, dar intenţionat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea-voinţă, a debitorului Savciuc Alexandru, de a purcede la executarea hotărârii instanţei de judecată.

Instanţa menţionează că, este cert că hotărârile şi sentinţele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de faţă, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenţionale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente şi utile a conjuncturii neexecutării intenţionate sau eschivării de la executare a hotărârii instanţei de judecată de către debitorul Savciuc Alexandru.

Totodată, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța concluzionează că, potrivit circumstanţelor faptice, în situaţia în care la materialele cauzei contravenţionale lipseşte cu desăvârşire vreo probă precum că făptuitorul, în mod nejustificat, refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speţă, nu se identifică elementul esenţial - intenţia de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanţei de judecată, fiind astfel nişte împrejurări care impun încetarea procesului contravenţional din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Aşadar, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Savciuc Alexandru, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenţei laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenţiei, instanţa încetează procesul contravenţional.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 421, art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui Savciuc Alexandru, născut la *****, domiciliat în sat. *****, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pe temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

**Preşedintele ședinței,**
**judecătorul** **Gheorghe CUGUT**